

avatott tollával méltó feltűnést keltett. Élete utolsó éveiben zenetanár volt. Koporsója felett báró Orezy Bódog mondott búcsúbeszédet. Élet- és jellemrajzát megírta Ábrányi Kornél (1872.). Szülőháza emléktábláját 1883. szept. 4-én leplezték le. — Operái: »Szép Ilonka«, melyhez a szöveget Vörösmarty Mihály hasonló című balladája után Fekete Mihály kolozsvári író írta. Előadták 1861. dec. 16-án, a Nemzeti Színházban. Felúj.: 1865. nov. 4. »Álmos« operájának szövegét Szigligeti Ede írta. (Nem adták elő.)

Mosshammer Román, hárfaművész, zenetanár, a M. Kir. Operaház tagja, sz. 1868-ban, megh. 1920. szept. 15-én, Budapesten. Egyike volt Európa legelső hárfaművészeinek és hogy művészetét mennyire nagyrabecsülték, azt mi sem bizonyítja jobban, mint hogy a bayreuthi előadásokra is mindig meghívták. Bécsből került Budapestre és 31 évig volt az Opera zenekarának tagja, azonkívül a Zeneakadémiának is tanára volt. Ő maga nemcsak mint művész, hanem mint szerző is nagy sikereket aratott és különösen egyes zenedaraboknak hárfára való virtuóz átírásával tett szert hírnévre. — Öccse: M. Ottó, hárfaművész, szintén tagja a M. Kir. Operaháznak. (Érdekes, hogy a két Mosshammer-testvér két nővért vett el feleségül. Néhai Prindl egykori közkedvelt budapesti vendéglős leányait.)

Mostellaria, Plautus vígjátéka, mely után Simai Kristóf írta »A váratlan vendég« c. darabját. Kovásznai Sándor (1792.) szintén lefordította.

Mottl-Fassbender Zsófia, müncheni operaénekesnő, 1912. máj. 21-én fellépett a Népoperában, a »Tristan és Izolda«-ban mint Izolda.

Mouzy (muézi) Eor. fr. színműíró. Színművei, melyek nálunk is színre kerültek: »Az ezred apja«, énekes boh. 3 felv. Társ-szerző: Durieux. Bem. 1911. máj. 13. Vígszínház. »Nulla úr«, boh. 3 felv. Társ-szerző: Gavault Paul. Ford.: Góth Sándor. Bem. 1911. okt. 11. Városligeti Színkör. »A villámhárító«, vj. 4 felv. Társz.: Nancy. Ford.: Salgó Ernő. Bem. 1913. szept. 5. Vígszínház. »Mózes szakállak«, boh.

1 felv. Ford.: Góth Sándor. Bem. 1921. dec. 20. U. o. »Uraim, csak egymásután«, vj. 3 felv. Társz.: Yves Mirande. Ford.: Stella Adorján. Bem. 1926. dec. 1. Fővárosi Operett Színház.

Mounet-Sully (muné-szülli) Jean, színész, a Comedie Française tagja, sz. 1841. febr. 27-én, Bergerac-ban, megh. 1916. márc. 3-án. 1868-ban lépett fel először a párizsi Odeonban. 1872-ben a Théâtre Française tagja lett. 1908. ápr. 24-én vendégszerepelt a Vígszínházban, az »Ödipusz király«-ban, társulatával együtt.

Mozart Johannes Chrysostomus Wolfgang Gottlieb, egyik legnagyobb német zeneszerző, sz. 1756. jan. 27-én, Salzburgban, megh. 1791. dec. 5-én, Bécsben. Már hat éves korában nagy sikert aratott játékával. Sok hányódás után kerül Bécsbe. 1786-ban adják elő »Figaró házassága« (L. o.) c. operáját. Első nagy sikerét 1787-ben éri el Prágában, »Don Juan« (L. o.) c. operájával. Óriási munkásságot fejtett ki. Különböző munkáinak száma több százra tehető. 35 éves volt, mikor a sok bajtól, küzködéstől, nyomorúságtól üldözve meghalt.

A gondviselés az alkotóerőnek csodálatos gazdagságával áldotta meg és lehetővé tette, hogy Mozart rövid élete alatt két emberöltőre is sok munkásságot fejthessen ki. Összesen 627 zeneművet hagyott az utókorra, nem is szólva több mint kétszáz be nem fejezett kompozíciójáról. Kiváló művész, csodálatot keltő virtuóz volt és a zeneművészet minden ágában nagyot és maradandót alkotott. A szonátában és a szimfóniában ragyogó híd Mozart művésze az úttörő Haydn és a tökéletes Beethoven között, kamarazenei művei legtisztább, örökbecsű típusai ennek a klasszikus műfajnak, az operáiban pedig merész újításaival megteremtette a modern opera alapját. Csodálatos melódiagazdagság, a formák szuverén kezelése jellemzik művészetét. Hangszerelése ma is mintaszerű.

Művei: »Don Juan«, opera. (L. a cím-szó alatt részletesen.) A Nemzeti Színház bemutatta 1839. máj. 29-én, szövegét fordította: Szerdahelyi József. »Varázsfuvola«, opera. (L. o.) »Figaro lakodalmak«, opera. (L. o.) »A színigazgató«, vígopera